

Načrta vsak četrtek in
v sobo s pošiljanino vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na dom za celo leto 25 din.,
pred leta 12:50 din., četrt leta
20 din. Izven Jugoslavije
na dva. Naročnila se pošljte
na upravnštvo "Slovenskega Gospodarja" v Ma-
riboru, Koroška cesta 5.
Leta se dopošilja do od-
govredi. Naročnila se pla-
čuje v naprej.
Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

51. štev.

56. letnik.

Filipov J.:

Več dejanskega krščanstva!

Še nekaj dni in z visokih lin bodo doneli in brneli polnočni zvonovi, v okinčane in razsvetljene hiše božje bodo hiteli ljudje: eni iz srčne potrebe, drugi iz nade in hinavstva! Slavili bomo spet spomin na rojstvo Onega, ki nam je razodel in pokazal pot k Očetu skozi vero in dejansko ljubezen.

Ko se napotis v lepo hišo, osnažiš si obuvalo, oblečes najlepše oblačilo, vobče se pripraviš, kakor najboljše znaš in moreš. Sedaj pa slavimo največjo slavnost, slavimo rojstvo svojega Odrešenika! Ali so naša srca za to slavnost pripravljeni? Imamo sploh po svojem delu in življenju pravico, da Ga slavimo? Se s pravico smejo imenovati njegovi?

Nekaj žalostnih vzgledov.

Lani je bilo čitati v listih, da so v kranjski hribovski vasi našli pozimi v revni kočici staro ženico mrtvo na slami. Ugotovili so, da je umrla od gladi in mraka. Celo svoje življenje je bila poštena, delala neumorno in pošteno, a posfarana in shirana ni našla usmiljenih src, da bi ji dali krščansko najskromnejše hrane in žarek topote za stare, zdelane, bolne ude. Pač bolj ledena, kakor mrzla zimska noč so človeška srca! Ali nismo mi ljudje premalo kristjani v dejanju?

Poznal sem drugo ženo. Bila je dobra delavka in dobra cerkvena pevka. Postarala se je in odrekle so oslabele roke in odrekel lop glas. Morala je vzeti v eno roko svojo staro strgano košarico, v drugo beraško palico. Uboga, pridna Jerinka, ali si nisi zasluzila brezkrbnejših dni v svoji onemogli starosti? Za vse imamo v državi denar, za oskrbo poštenih ostarelih in oslabelih ga ni. In takšnih poštenih Jerink je mnogo po svetu!

Po palici leže sklučen, siv starček od hiše do hiše v zimi in mrazu, v burji in snegu. Kako trdna je noge, kako težko nosi naberačene uborne darove! Viničar v gospodskem vinogradu v Halozah je bil, sedaj je starček nad 50 let in pognali so ga, ker ne more več delati, živ pa ne more v grob. Zato je posegel po beraški palici. Oni pa, za katere je delal od prve mladosti, se vozijo v krasni hkočijah, se valjajo v izobilju!

Vlak hiti preko gornjega Ptujskega polja. V naš precej napolnjeni vagon stiska okrog 30 letna mati svojih pet otročev. Debelušasti, polpijani popotniki zraven mene so v nadlegu in glasno zagodnja nekaj o "pankertih". Tedaj pa vzraste ves srd in ponos slovenske poštene matere-delavke, ki reče: «Vi ste po svoji zunanjosti gospa, po svojem srcu pa niste. Moji otroci so pošteni, moji so, revni so, in vse smo revni! Oče nam je krščansko živel in pošteno kruh služil, ali vzeli so nam ga v vojsko. Pred dvema letoma sem dobila od znanca iz Italije o njem zadnje poročilo. Sama moram skrbeti za se in za otroke. Pošteno sem plačala za svoje otročice tudi vožnjo». Spravili smo otroke in culice in žena mi je še povedala, da je moža v italijanski bolnici uničila najbrž malarija, ker zadnja, omenjena kar ta pravi, da je tako slab, da ga ni več spoznati. Žena ne dobiva po možu nič, za vsakega otroka pa dnevno 2 kroni, kar niti za mleko v uborni kavi ni. Navadno gre spat ob desetih, enajstih in redno vstaja ob dveh, da šiva, krpa in dela in tako z največjim naporom preperi svoje od 4 do 12 let stare otročice. Čast tebi, delavna, krščanska mati. Koliko kruha bi bilo za vse, ako

Prof. J. Vreže:

Betlehem.

ki me tako živahnop spominjaš prve božične noči in prvih jaslic, kako bi te zamogel kdaj pozabiti. Zato mi je tudi toliko ljuba božična pesem, ki te proslavlja kot "Mesija Dete ljubljeno je rojeno v presrečnem mestu Betlehem za odrešenje vsem ljudem" in nešteto drugih. In zato se tudi presrečno veselim, če vidim lepe božične jaslice v naših krajih, in rad o njih govorim ter se za nje navdušujem! Saj ravno jaslice spominjajo tako milo in lepo na prvo božično noč, na angelsko petje in srečo pastirjev, da jih po mnogih krajih naravnost imenujejo "Betlehem".

Jaslice so prižnica, ki nam priprosto, pa ginaljivo lepo kažejo resničnost in zvestobo božjo, ki je v božjem Detetu natanko izpolnila vse stare prerkbe in obljube ter utešila mile kljice narodov: rorate coeli desuper... to je "Vi oblaki ga rosite, ve nebesa ga poslje, skor' Zveličarja sveta!" Jaslice pričajo o ljubezni božji, ki je prosila Boga Sina, da si je privzel človeško podobo, da nas zamore tako osebno učiti večnih resnic ter za nas trpeti in umreti in tako zadostiti za naše pregrehe. Pričovedujejo nam prav posebno o ljubezni božji do otroka in mladine, ker sam Sin božji postal Dete in je svoja otroška ter mladenička leta tako vzorno preživel v priprosti hišici v Nazaretu ter bil pokoren Jožefu in Mariji; ter nam pridiguje o lju-

bi bili vsi tako polni ljubezni in bi tako vztrajno delali. Moža so znali vzeti tebi, in skrbnega očeta otročičem, a sirot preskrbeti ne znajo!

Na Vseh svetih sem bil na grobu svojih dragih. Opazil sem nenavadno veliko novih grobov malih otročičev. Vzela jih je škrilatica in druge otroške bolezni. Bolezni so ozdravljive, a malčki so morali v grob, čeravno so jih starši rodili za življenje, ker za kmete in siromake na deželi ni zdravnika. Po tisoče in tisoče računajo že zdravniki in teh tisočakov ni, pa morajo starši gledati, kako jim umira njihov up in sad kršč. zakonske ljubezni. Pri plačilih kmetsko ljudstvo pov sod najdejo, da bi pa se v pravi človekoljubnosti skrbelo za zdravstvo, tega seveda ni.

Kaj sklepamo iz takšnih vzgledov?

Pretežni del Evrope se priznava h krščanstu, a pravega krščanstu v dejanjih ni ali pa premalo. Govori se o rešitvi socijalnega vprašanja, toda v srcih smo farizeji, ki skušamo prevariti sebe, svojo věst in celo Boga, ki nam je dal oster in odločen zakon, da moramo svojega bližnjega takoj ljubiti, kakor samega sebe.

Naše javno življenje, naše gospodarsko življenje, vsa naša zakonodaja prenalo pozna dejansko krščanstvo. Premalo cenimo pošteno delo, premalo se ščiti in oskrbi poštenega delavca. Le poglejte vsak dan okrog sebe! Če gre po cesti ali v mestu po ulici pošten kmet in delavec, kdo se jim odkrije? Vihajo celo nosove in pravijo, da ta dva "smrdita" in da nista za "družbo". Podlemu goljušu in verižniku, sesalcu ljudske krvi in izkorisčevalcu, ki je celo pri sedanjih popustljivih postavah vedno z eno nogo v ječi, pa se klanjajo vši! Ne spoštujejo poštenja in dela, pač pa se še klanjamamo vedno "zlatemu teletu".

Kaj nam manjka?

Manjka človeštva zavest, da je delo dolžnost in da je vsako pošteno delo vredno toliko, da mora svojega delavca preživeti in oskrbeti za dneve nesreče, starosti in onemoglosti. Manjka nam krščanstva v dejanjih. — Teh dejanj pa ni, ker druga največja zapoved — ljubezen do bližnjega — ni prevzela naših src, čeravno se imenujemo Njegovi, ki nam je to zapoved dal.

Zamisliti bi se morali večkrat, da smo tako revni, tako zapanjeni, da so naši otroci bedni, strugani in lačni. Kaj bi mi naredili v takšnem slučaju kot očetje in matere?! Kako bi gledali one, ki imajo vsega dovolj in še često brez vsakega dela in od dela naših rok?!

Pač mnogo je kristjanov v krstnih knjigah, a le malo je kristjanov v dejanju! Vso socijalno vprašanje bi bilo rešeno naglo in gladko, ako bi ljudje bili polni pravega duha Odrešenikovega. Skušajmo doseči vsak po svoji moči, kolikor mogoče najvišje stopnjo populnosti in mir božji bo zavladal po vesoljnem svetu, mir božji bo zavladal v naših srcih in tedaj bomo vši kot sinovi Očeta srečno in zadovoljno slavili božične praznike in iz čistih src bo kipelo:

"Slava Bogu na višavah
in mir ljudem na zemlji!"

OBČNI ZBOR KRŠČANSKO-SOCIJALNE ZVEZE
se vrši ob prilikl zavrnitve socialnega tečaja, dne 29. t. m., ob 2. uri popoldne v vrtni dvorani hotela "Beli vol" v Celju. Na dnevnem redu je poročilo predsednika dr. Hohnjeca, poročila odbornikov in volitev novega odbora. Vsako izobraževalno društvo naj pošlje enega de-

bezni božji do vseh ljudi, siromašnih in priprostih ter bogatih in učenih, ker se je narodil v revnem hlevu in je v jaslicah počival ter sprejel pastirce, pa k sebi pravabil tudi modre može iz daljnih tujih krajev in se veselil njih žive vere, neupogljevega zaupanja ter iskrenej ljubezni. Ravno tako pa kažejo priproste jaslice tudi najbolj, da je Dete v njih veliki, vsemogočni Bog, ki se mu pokori nebo in zemlja: angeli so ga prišli naznanjat in mogočna zvezda je vodila Tri kralje k njemu; Herod se je tresel pred njim in ves Jeruzalem se je prestrašil, ko je zvedel o "novorjenem judovskem kralju". Jaslice betlehemske so vir pravega nedolžnega veselja in prepodoba nebeške radosti, zato so se jih tako prisrčno veselili pastirci in kralji, zato je 84 letna vdova in prerokinja Ana veselja poskakovala, ko je zagledala božje Dete iz teh jaslic, in je sivi starček Simeon s tem Detetom v naročju popoval, da rad umre sedaj, ko je videl Zveličarja sveta, "luč v razsvetljenje narodov in v čast Izraelu, svojemu ljudstvu".

Jaslice Jezusove učijo zlasti tebe, ljuba mladina, srčne zadovoljnosti in Bogu ter ljudem ljube ponižnosti in skromnosti, ker je božje veličanstvo — v revne plenice povito — v njih počivalo in si dalo postreči od revne matere Marije in krušnega očeta, rokodelca Jožefa ter se pozdravljal od siromašnih pastircev; pred vsem pa te učijo lepe pokorščine in izpolnjevanja četrte božje zapovedi: spoštuje očeta in mater! Zato je zapisal pameten vzgojitelj lepo besedo: "Tudi najlepša

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Ročni pisi se ne vračajo. Upresniščvo sprejema naročnina, inserata in reklamacija.

Cene inseracij po dnevu voru. Za večkratne oglaševane primerne popust. Nezoperne reklamacije so počitnice prosile.

Čekovni račun po počitnem uradu Ljubljana št. 10.603. Telefon Interurban št. 113.

Maribor, dne 21. decembra 1922.

legata na občni zbor. Pripravite tudi nove predloge za poglobitev izobraževalnega dela.

Naš Božič.

Vse toži, da letošnji Božič ni tak, kakor bi ga želelo slovensko ljudstvo. Zakaj tako? Ali je nezadovoljstvo opravičeno? Da! Opravičeno!

Letošnji Božič bo za marsikoga v naših krajih žalosten. Vlastodržci so nam obesili jerbas za kruh zelo visoko. Na tisoče družin bo letos slavilo Božič v znaku pomanjkanja. Revež-delavec, bajtar, nastavljenec si še za praznike ne bo mogel privoščiti koščka mesa. Nekdaj ni bilo tako!

Kmet s tugo in negotovostjo v srcu zre v bodočnost. Dohodki se krčijo, izdatki rastejo. Kaj bo?

Slovenci in katoličani se povprašujemo: Ali smo zaslužili, da obhajamo četrti Božič v Jugoslaviji v takem razpoloženju? Ze četrtočrat upamo pred Božičem, da dobimo svojo samostojnost, avtonomijo, da se bodo razmere za nas katoličane zboljšale. Do danes sami prazni upi! Centralizem grozi, da nam polagoma odvzame slovensko materno govorico. Šole se pripravljajo za ta napad na prava narave in božji zakon. Katoličani igramo dan za dnevom vlogo pastorka! Katoličke učitelje odstranjujejo, katoliško misleče uradništvo pošiljajo v prognanstvo, katehetom odvzemajo plačo in jih izročajo stradanju.

Invalidi, vdove in sirote imajo pred seboj glad, mraz! Za nje neusmiljeni vlastodržci nimajo denarja, ne usmiljene roke! Za oficirje, za Sokole, za kanone, za smodnik, za bajonetne imajo milijarde!

Tak je naš Božič v dobi, ko so nam po krivdi ljudstva samega vladali brezverci, prostozidarji: Pribičevič, Žerjav!

A obup, mrko čelo, razdvojeno srce ne sme biti naš znak!

Ni še zamujeno! Ni še prepozno!

Pot do lepšega Božiča si moramo uglediti sami!

Ti, ki so krivi, da ogromna večina naroda po vseh jugoslovenskih poljanah slavi žalosten, turoben Božič, postajajo osamljeni, redki, slabješi! Zapusča jih bojna srca! Kar so mogli, so že ugrabili. Božjega blagoslova pa niso bili nikjer deležni pri svojih podvetjih in kjer tega ni, tam ni stalnosti, ni sreče!

Na plan, prijatelji, ki hočete srečnejši Božič! Obupati nikar! Pride prav kmalu doba, ko boste imeli priliko obračunati z vsemi onimi, ki so krivi ne samo slabega Božiča, temveč so krivi, da je za vas vsak dan podoben pepelnični sred.

Previsoko nam je spoštovana preljubljena, lepa naša, od narave bogato obdarjena jugoslovenska domovina, da bi jo pustili v rokah ljudi, ki poznajo samo sebe, a bližnji trpin, revež, jim je deveta brig! — Slovensko domovino ljubimo prevrčo, da bi mi mirno gledali, kako jo hočemo naši domači protivniki razkosati in zaslužniti! Sam Bog nam je dal jezik slovenski! Roke proč vi vsi, ki delujete umetno in s silo, da se nam in našim otrokom odvzame ta, dar božji! Znali smo ga v težkih časih trpkih narodnih bojev z Nemci in nemčurji ohraniti; prisegamo, da nam ga tudi brezverski, beograjski centralisti ne boste oropali. Vero svojih očetov smo branili desetletja proti odpadništvu, tudi v Jugoslaviji nam ostane ona najzvišenejši ideal!

"Božične jaslice, (tako piše dr. J. Hager) spadajo med najlepše spomine mojih mladih let. Kako veselje je zavladalo v mojem srcu, ko sem jih leta za letom pripravljal in sestavljal, pa posamezne podobe ali figure postavljal med bršljan in gozdni mah! Kako živo sem si predstavljal vse, česar sem se učil v zgodbah sv. pisma, in koliko sem rajši in lažje ubogal ter se pridnejše učil!"

Da, božične jaslice so res veličastna prižnica in božje Dete v njih mogočni pridigar ljubezni božje do nas in najsprednejši buditev v vzgojitelj vseh lepih krščanskih čednosti ter prav posebno otroške ljubezni do Boga. Čim rajši jih pripravljamo, čim lepše jih zaljšamo, čim rajši jih obiskujemo in opazujemo, tem bolj se nam vzbuja ljubezen do Boga, tem bolj se nam utruju zaupanje na večno veselje v nebesih, tem večja in močnejša postaja naša vera in bolj se nam ogrevata srca za skrb, za poučevanje in dobro vzgojo ljubljencev božjih-nedolžnih otrok ter za podpiranje različnih siromakov med nami.

Kdor pozna mišlenje in življenje sv. Frančiška Asiškega, njegovo nežno ljubezen do Boga in njegovih stvari, se pač ne čudi, da je toliko rad prebiral in premišljaval o rojstvu Jezusovem in da je tri leta pred

Gospodarsko zasužnjiti nas hočete! Ne boste! Volutve so tukaj! Ljudstvo po vseh pokrajinala naše le-te države se pripravlja na volilno borbo. Dan plačila za vas, ki hočete hudo našemu dobremu narodu, prihaja z brzimi koraki.

Naš slovenski kmet, zvest sin svoji domovini, ni nikoli zaslužil, da ga sedanja vlada tako uničuje z ne-znosnimi davki in bremenji, da mu odvezemate svobodo, pravico soodločevanja.

Narod je zvest svoji domovini, svoji državi, a vi vladinove, vi ste tisti nesrečniki, ki ste hoteli ljudske množice z nasilji in bremenji tirati v tabor nezadovoljencev. Narod bo prav kmalu igral ulogo pravičnega, a strogega sodnika. Sam si bo pripravil lepši in veseljši Božič ter nam bo osrečil tudi očetnjava.

Volutve so pred durmi! Volutve, ki pomenijo mejniki, velik mejnik v zgodovini jugoslovanske domovine, bodo pometle z vsemi krvosesi, izdajalcem in zapeljivci. Sodba nad njimi bo huda, ostra. A njej bo sledil: srečen Božič!

Krščanski Slovenici! Slovenke! Brusimo volilno orožje, vršimo ob Božiču in Novem letu apostolsko službo glasnikov naše poštene stvari od hiše do hiše.

Vsem, ki boste sodelovali v borbi za srečnejši Božič — božične pozdrave!

F. Z.

ŽUPANSKI TEČAJI.

se vršijo takoj po Novem letu v tem-le redu:
dne 2. januarja ob 10. uri dopoldne v Rajhenburgu v društveni dvorani (kaplaniji) za okraje: Sevnica, Brežice in južni del Kozja.
dne 8. januarja ob 10. uri dopoldne v Konjicah za okraj Konjice.
dne 15. januarja ob 9. uri dopoldne v Slovenjgradec za okraje: Slovenjgradec, Šoštanj, Marenberg in Korško.

Zupani, občinski odborniki in namestniki!

Udeležite se vsi županskih tečajev, kjer boste dobili prav podrobna navodila za svoje poslovanje. Predavatelje-strokovnjake pošlje pokrajinska uprava v Ljubljani na tozadovno prošnjo Županske zveze.

Tajništvo Županske Podzveze Celje, hotel «Beji vol.»

Naše stališče napram narodom in strankam.

Kaj je SLS? SLS je politična organizacija slovenskega ljudstva, ki zastopa, uveljavlja in brani verska in ljudska načela na vseh poljih narodnega življenja v javnosti in v zasebnem udejstvovanju. SLS je skupnost stanovska in interesno enotnih organizmov, katere spaja krščanska ljubezen in idejna vez zaradi močnejšega poudarka vsem stanovom skupnih stremljenj in ublažitve nasprotij med temi stanovi. Vsak stan je odvisen od drugih stanov: kmet potrebuje zdravnika, učitelja, obrtnika itd., vsak od teh stanov pa je zopet odvisen od kmeta, delavca itd. Vse te stanove pa izkorišča velkcapital, kateremu služi (za dober zaslužek), brezverstvo, framazonstvo, sokolstvo, svobodomiseln časopisje, centralizem in seveda tudi sednji milijonar in minister Pucelj. Proti temu velekapitalu je rajni duševni velikan dr. Krek mobiliziral slovensko ljudstvo na zadružnem polju in s posojilnicami in zadrugami ter z izobrazbo ljudstva osamosvojil kmetski in delavski stan. Z dr. Krekom je nesobično in požrtvovalno delovala slovenska narodna duhovščina in ž no del prosvetnih izobražencev. Velik del izobražencev pa je zaradi ljubega kruhka zapustil slovensko ljudstvo in se udinjal vsem tistim pogubonskim strjam v našem narodu, ki so bile naperjene proti ljudstvu. Boj, ki se bije, jehud in težak. Ta boj pa je v toliko težji, ker se je slovensko verno ljudstvo moral do nedavna boriti tudi proti socijalni demokraciji, ki je delavstvo izkorisčala v sebične namene:

socijaldemokratskih voditeljev, ki so služili velekapitalu (dokaz razni Kristani). Marsikaterega kmeta pa so presleplili samostojneži, katerim na čelu je zliduh slovenskega naroda dr. Žerjav postavil podpredsednika liberalne stranke mesarja Puclja in ga z denarjem podprl ter ga napravil celo za ministra.

Slovensko delovno (kmetsko in delavsko) ljudstvo je razbito in lo nesložnost so spretno izrabljali številni sovražniki katoliške vere in ljudstva. Gospodarska, kulturna in politična sužnost, v katero je nas zakoval beograjski centralizem ter z davčnim vijakom, s slabim državnim gospodarstvom itd. osiromašil naš narod, posameznike in podkupljivo časopisje pa bogato plačeval, — ta sužnost je pozročila pritisk, kateremu je moral slediti enoten odpor.

V Rusiji je prišla po svetovni vojni na površje nova ideja. Ta ideja pa ni nova v svojem jedru; nova je razbito in lo nesložnost so spretno izrabljali številčin, na katerega, vsaj pri nas nismo bili vajeni. Komunizem sam na sebi ni nobeno strašilo; k večjemu za vrabce v koruzi. Kaj je krščanstvo? Ali ni tudi krščanstvo v svojem bistvu komunistično? Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe — pravi Kristus? V krščanstvu prerojeno človeštvo, ko bo «ena čreda in en pastir», ne bo ničesar druga, kakor ogromna, medsebojno se ljubeča družina, v kateri bodo bratje vsi narodi, ki se bodo medsebojno podpirali. Komunistična ideja se v katoliški Cerkvi izvaja že od prvih kristjanov, ki so živeli kot bratje po katakombarjih pod zemljo, kjer so se skrivali pred sovražniki vere. Še danes vidimo po katoliških samostanah uresničeno komunistično idejo. Vsi redovniki so bratje, nobeden ne sme imeti svojega zasebnega premoženja in vsi dela za enega in eden za yse.

Komunizem je v svojem bistvu ne samo združljiv s katoliško vero, ampak je naravnost zapopaden v njej. Nekateri imenujejo to tudi krščanski socijalizem ali krščanski solidarizem. Toda tu ne gre za ime. Tudi sv. Frančišek, ki je pred 700 leti ustanovil tretji red, ni iskal imena, ampak je — delal. Ko je sv. Frančišek videl na cesti črvička, ki je bil v nevarnosti, da ga povozi voz, ni vprašal, h kateremu rodu pripada ta črviček, ampak ga je nežno pobrat in odnesel s poti. Bog noče smrti grešnika, ampak da živi in ga poveličuje.

To idejo, ki jo krščanstvo, kakor mnogi mislijo, prepričasi uveljavlja, so komunisti hoteli uvesti z nasiljem in z revolucijo. Krščanska vera pa naravnost prepoveduje nasilje in revolucijo; z ljubezni se mora osvajati svet, ne pa z orožjem. Ker pa krščanstvo ne dopušča moritve in nasilja, so komunisti šli mimo vere in preko nje. Pokazalo pa se je, da se z nasilni čini ne dosega trajnih uspehov. Zato so komunisti v Rusiji svoje zahteve znatno ublažili in stopili tudi v stik s papežem. Svoje sovražnosti proti krščanstvu so začeli opuščati, ker so spoznali, da je vera ona velika moč, brez katere so vsi naporji v prid človeštva prazni in jalovi.

Tudi pri nas so komunisti začetkoma precej oblastno nastopali, vendar pa je treba priznati, da so se držali vedno v dostenjih mejah. Nasilje, izvršeno proti njim, ko jih je beograjski centralistični režim začel zapirati in jim odvzel poslanske mandate, je naša stranka odsodila. Če so posamezniki res kaj kaznjivega storili, naj se jih pravično sodi in obsodi, nikakor pa ne gre preganjati vse komunistične pristaše. Komunisti so začeli spregledovati in so spoznali, da ni bilo niti pravično, niti umestno, da so nas zasmehljivo in sovražno zmerjali s «klerikalci», «nazadnjaki» itd. To spoznanje je rodilo tudi prepričanje, da je rešitev slovenskega ljudstva iz sedanega neznotnega stanja edino v skupnem nastopu in odporu vseh delovnih slojev. S tem je bila dana podlaga za enotno fronto delovnega ljudstva; to pa tem lažje, ker so se komunisti odrekli nastopati sovražno proti verskemu in avtonomističnemu prepričanju našega naroda.

sebna otroška pobožnost. Vsak dan, osobito med 12. in 4. uro, nastopajo pred tamošnjimi jaslicami in pred veliko množico ljudi otroci ter častijo svojega bambino ali Jezuščka s srčankami nagovori in s prednjašnjem ljubkih božičnih pesmic, seveda s svojo južno ognjevitostjo in agilnostjo. So pa tudi strašno potlačeni in žalostni, če kateremu kaj spodleti, da je kaj pozabil ali če ne ve naprej.

V svetovno znani cerkvi Marija Maggiore se shranjuje že od sredine sedmoga stoletja (papež Teodor, 642–649) iz Betlehema, tu sem prinešenih 5 deščic od pravih jaslic, shranjenih v prekrasni in dragoceni kristalni vazi na srebrnem podstavku z vtišnjennimi podobami: rojstvo, Treh kraljev, beg v Egipt in zadnje večerje. Slovesno jih razstavijo vsako leto na Sveti večer na velikem oltarju.

Citatelj, kaj ne, to je beseda o jaslicah, ki ti gotovo v srce sega in tudi v spominu ostane! Jasen je namen in pomen starodavne navade postavljanja jaslic, ki nam predstavljajo prvo božično noč v Betlehemu, božje Dete, ki je v njih počivalo, Marijo in Jožefa ter pastirce in Tri kralje pri njih ter angelsko petje veselo: gloria in excelsis Deo; čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! S to priprosto besedo pa se najlepše zazibamo v tisti najprijetnejši božični čas, na katerega nas je pripravil advent s svojim roratem — ali zornice in svitnice imenovanimi masami ter s prelepimi pesmicami kot: Vso zemljo tema krije in spijo rožice; al' cerkev v čast Marije obhaja svitnice; stoterne slave glas pred sedežem Marije domi adventni čas. Te jaslice so »glas vpijočega v puščavi« naše dolgočasne vsakdanosti in pomagajo pripravlja-

Zato je pri ljubljanskih občinskih volitvah prislo pod skupnega nastopa naše in komunistične stranke pod enoto zastavo »Zveze delovnega ljudstva«. Ta enoten nastop je imel sijajen uspeh: od 49 občinskih odbornikov je »Zveza delovnega ljudstva« dobila 35 mest. To je vsekakor dokaz, da je ta zveza bila ne samo potrebna, ampak tudi sprejeta s popolnim zadovoljstvjem. Prepričani smo, da bodo tudi državnozborske volitve imele enak odmev po celi združeni, nedeljeni in nedeljivi Sloveniji, za katere dobrobit in avtonomijo veljajo naši skupni boji.

Kako smešni so sedaj Pucljevc in liberalci sploh, ko hočejo biti bolj papežki od papeža. Puclj, ki je zahteval »kancelparagraf« proti katoliški duhovščini in mariborsko srednjo kmetijsko šolo ustanovil brez krščevouka, se sedaj zgraža nad tem, da naša stranka noče skupno s kmetijci, ki so zaradi mastnih korit prodali slovensko ljudstvo beograjskemu centralizmu. Samostojneži se sedaj pridružujejo na svoje »katoličanstvo«, ki pa je samo hinavščina in ničesar druga. — Kmetijci, kjer koli morejo, škodujejo katoliški veri in duhovščini samo za to, ker je vera in duhovščina na strani ljudstva in ljudstvo za vero in duhovščino, ki je poštena, delavna in požrtvovalna za vse dobro in pošteno.

«Ljubljanski škof je volil komuniste» — kriče sedaj ti podrepni hinavci. Da, škof je volil in je storil svojo dolžnost, kakor vsak drugi pristaš SLS in prijatelj slovenskega ljudstva. Ponomni smo na takega škofa, ki se podreja v političnem oziru disciplini stranke, kakor smo dolžni vsi katoličani v verskem oziru podpirati in ubogati svojega višjega pastirja. Tega pa kmetijci ne delajo, ker so sovražniki vere in duhovščine. Zato, proč ž njimi in z vsemi brezverskimi pijačami slovenskega ljudstva! Naj živi »Zveza delovnega ljudstva!«

KRŠČANSKO-SOCIJALNA ZVEZA

vabi na dekliški tečaj, ki se vrši na Šentjanževu, dne 27. t. m. v Lekarniški ulici št. 6 v Mariboru

Dnevni red:

- I. Ob 8. uri zjutraj maša v frančiškanski cerkvi, nato tečaj po slednjem sporedu:
1. Žena v javnem življenju (dr. Hohnjec).
2. Žena in dobrodelnost (p. Pavel).
3. Trenostno gibanje (gospa Antonija Štupca).
4. Za krščansko družino (p. Živortnik).
5. Ženska organizacija (dr. J. Jeraj).

II. Popoldne ob pol 2. uri akademija na čast vsem udeleženkam.

Tečaja se naj udeleže dekleta mariborskega, ptujškega, ljutomerškega in slovenjebistrškega političnega okraja. Kjer imate Dekliške zveze, prinesite s seboj tudi kratko poročilo o delovanju Dekliške zveze v preteklem času.

ZADRUŽNI TEČAJ V MARIBORU.

Zadružni tečaj v Mariboru bo trajal štiri dni in se bo vršil od 8. do 11. januarja 1923. Prijave se še vedno sprejemajo in sicer pri oddelku Zadružne zveze. Razume se, da se tistim, ki so se že prijavili, ni treba še enkrat prijaviti. Pozivamo naše posojilnice, ki se še niso prijavile, da se čimprejje prijavijo. Ujedno vabljeno tudi drugi interenti, zlasti č. duhovščina.

Cenjenim naročnikom in somišljenikom želite uredništvo ter upravnštvo „Slov. Gospodarja“ veselo srečne božične praznike!

ti veselo pobožno razpoloženje našega srca, s katerim naj obhajamo Božič, pomagajo odpravljati gore in grice napuha in osabnosti, napolnjevati doline malomarnosti in mlačnosti in gladiti vsled nepoštenga ravnanja ostra in kriva poto, po katerih se naj vrne v naša srca živa vera, da je pred 1922. leti Jezus Kristus, sin božji, človek postal, in srčna ljubezen do Boga, ki je svet tako ljubil, da je dal svojega edinega Sina, naj se vsi, ki vanj verujejo, tudi izveličajo, nihče pa ne pogubi.

Vsi, vsi, stari in mladi, bogati in revni, zdravi in bolni, radi pripravljamo jaslice ali k temu pripravljaju vsaj navdušujmo in pomagajmo po svojih močeh in razumnosti! Zvezda žive vere pa, da je isto božje Dete, ki je nekdaj v jaslicah počivalo, v zakramantu sv. Rešnjega telesa pričujoče, nas naj vodi pred tabernakel naših cerkev, in naš angel varuh naj nam pomaga, da pred njim ponijo pokleknemo in prav vneto molimo v zakramantu skritega Boga, velikega in mogočnega kralja vsega sveta! Da mu darujemo mirovoljnega prenašanja vsakdanjih krijev in težav, kadilo pobožne molitve in čisto zlato prave gorečje ljubezni! Pred jaslicami se spominjamo opomina sv. ap. Pavla in ponovimo obljudljubo, da hočemo odložiti orožje teme, požrešnosti in pjanosti, nečistosti in nesramnosti, krega in nehvaležnosti, in da hočemo gojiti prisrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, potrežljivost, da hočemo drug drugemu priznašati ter se ljubiti med seboj in vse storiti v imenu Gospoda Jezusa Kristusa (po Rim. 13, 11-14 ter Kol. 3, 12-17).

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Vladna zveza radikalov in demokratov je razbita. Pričičevič je bil trdno prepričan, da bo Pašič vsaj njegovo skupino iz demokratskega kluba vzel v svojo vladu. Pašič se je pa tudi njega odresel in v soboto zvečer je sestavil vladu iz samih radikalnih prvakov. To je za demokrate hud udarec, bili so vsi iz sebe, ko so videli novo vladno listo, ker dobro vedo, da bodo sedaj najbolj zagrzeni radikalci zasedli policijska in druga oblastniška mesta ter pri volitvah na vso moč odrivali volilce od demokratske volilne škrinjice ravno tako, kakor od drugih in skušali s silo in zvijačo, z denarjem in obljudbami pridobiti največ glasov radikalni stranki. Pričičevič, ki je poprej toliko grozil, da bo treba na vsak način in če tudi s silo podpirati pri volitvah njegovo in Pašičeve vlado, se je sedaj sam znašel v opoziciji s strahom pred volitvami in pa v najhujših zadregah, ker so za njegove liste in priganjače sedaj trdnopaprte državne blagajne. Radikalci so zadovoljni, da so sami na vladu, da bodo sami izvajali volitve, da imajo toliko dobrih mest za svoje pristaše itd., nezadovoljni pa radi tega, ker so njihovi predniki in bivši demokrati vladni zavezniki silno osušili državne blagajne.

Vladnim Turkom in samostojnem je Pašič sicer prihranil po eno ministrsko mesto, pa ker zanj peščica turških in slovenskih samostojnega hlapcev prav nič ne pomeni, jih ni dosti vabil ter prav rad videl, da so tudi trgovino in poljedelstvo prevzeli drugi radikalni ministri poleg svojih poslov. Da bi izključno srbska ministrska lista vsaj malo cikala na SHS, si je Pašič izmisliš ter ustoličil dva nova ministra, enega za Slovenijo, drugega pa za Hrvatsko. Prvi, dr. Niko Zupanič, je bil nekdaj Slovenec, sedaj pa že davno ni več, ker je že davno prestolil v pravoslavlje in v srbsko radikalno stranko, drugi, dr. Šupilo, bi moral biti sicer Hrvat, pa sam trdi, da je Srb katoliške vere. Ker stoji za Pašičem velesrbska agitacija in velesrbska stranka s svojimi listi, ki zahtevajo nadvlado Srbije, imenujejo ta dva nova ministra v beograjskih krogih — «ministra za kolonije». Radikalna stranka vlada kama, ima 96 poslancev, proti sebi pa 323 in zato je vsako delo nove vlade nemogoče in bo najbrž že na današnji skupščinski seji prečitan ukaz o razpustu parlamenta ter bodo določene nove volitve za nedeljo dne 18. marca 1923.

Dosedanja skupščina je imela 419, noya bo imela pa 313 poslancev, od katerih odpade na Srbijo in Makedonijo 112, na Bosno in Hercegovino 48, na Hrvatsko Slavonijo in Srem 66, na Dalmacijo 16, na Banat, Bačko in Baranjo 34, na Slovenijo 25, na Beograd in Zagreb po 2, in na Ljubljano 1 poslanec. V Sloveniji in Hrvatski radikalci itak nič nimajo, pri prihodnjih volitvah naj se srbski narod otrese mračnjaške Pašičeve družbe, mi bomo pa z demokrati in drugimi centralističnimi priveski sami opravili in tako se bo našla pot do pravega in zdravega sporazuma. Radikalci je pri nas komaj za eno kartško omizje, ki je sestavilo nekako resolucijo «radikalne okrajne konference v Kočevju», v kateri pravi, da «okrajna konferenca radikalne stranke v Sloveniji pozivlje vodstvo radikalne stranke, naj deluje na to, da se napravi konec škodljivi cepliti naprednih sil v Sloveniji.» To je torej glavna skrb in politična smernica Pašičevih ljudi v Sloveniji, da se neka cepitev liberalcev in da se vsi liberalci združijo, proti «klerikalnemu zmaju» seveda. Zdaj pač dr. Leonardova «Samouprava» ne bo mogla več farbatij ljudi, da nima slovenska radikalna «stranka» nič opraviti z liberalizmom in ne bo mogla več tajiti, da ta «stranka» ni nič drugega nego svobodomiselnna staroliberalna in v naprednjakarsko družbo spadajoča peščica podkupljenih ljudi.

Poljska.

V mladi poljski republiki je prošli teden v pondeljek novi predsednik dr. Narutowicz prisel na ustavo, v soboto opoldne je pa padel zadel od morilnih strelov morilca, ki je tako iz lastne politične zagrizenosti, ali pa po navodilih maščeval poraz desničarske, to je plemiške, velekapitalistične in nacionalistične politične skupine pri izvolitvi dr. Narutowicza za predsednika republike kot zastopnika ljudskih in socijalno čutecih strank. Umorjeni predsednik je bil rojen leta 1865, bil je miren in skromen človek, kot inženir mož svetovnega slovesa in ker se je odločil za pravično politiko delovnega ljudstva, je moral slediti nemškemu ministru dr. Rathenau-u kot žrtvi besnega sovraštva in nasilja plemenitašev in bogatincev.

Bolgarija.

Bolgarija trpi vsled neprestanih izgrefov bogataške in nacionalistične opozicije proti zemljoradniški vladni, ki je v Bolgariji na krmilu. Desničarski atentatorji so pred kratkim vrgli bombo pred voz ministra Daskalova, ki zastopa odsotnega ministrskega predsednika, pa k sreči niso nikogar zadeli. Napadalci so zvezali, zemljoradniška stranka pa dobro ve, da jih ima iskati med bogatini, ki ne pustijo ljudstva do veljave ter se proti vsaki pravi narodni vladu z vsemi sredstvi bojijo.

Lozanska konferenca

tudi ne bo našla izhoda iz evropske krize, ker so nasprotja med antantnimi državami prevelika radi medsebojne tekme in ker Rusi nočejo popustiti od svojih zahtev. Nastop angleškega zastopnika je bil celo nekak poziv, da bi morale antantne in še druge države skupno nastopiti proti Rusiji, ruski zastopnik je pa odgovoril: «Mi vam nujamo trajni mir, dočim hočete vi organizirati proti nam trajno vojno. Ruska revolucija je

pretvorila rusko ljudstvo v narod, kojega moči se z izredno silo osredotočujejo v njegovi vlasti. Ako bo ruski narod prisiljen voditi boj, on v nobenem slučaju ne bo kapituliral. Vi ste mogoče vznemirjeni vsled tega, ker se je naša konjenica zopet pojavila na Pamiru in korilate več pred seboj napol norega carja. Mi vam ne nujamo vojske, ampak mir na temelju razmejitve med Rusijo in Anglijo in priznanja suverenitete Turčije.«

Naša zborovanja.

PODUCNI TEČAJI ZA ZAUPNIKE IN ORGANIZATORJE.

Sv. Marko niže Ptuja v sredo, dne 27. decembra, v prostorih posojilnice. Za župnije: Sv. Marko, Sv. Marjeta, Ptuj, Sv. Vid in Sv. Barbara.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. v četrtek, dne 28. decembra v društveni sobi (stara šola). Za župnije: Sv. Lovrenc, Polensak, Sv. Andraž, Sv. Bolfenk, Sv. Urban in Ptuj.

Sv. Bolfenk pri Središču v petek, dne 29. decembra v sobi posojilnice. Za župnije: Sv. Bolfenk, Središče, Sv. Miklavž, Ormož, Ljutomer in del Medžumurja.

Hajdin pri Ptiju v soboto, dne 30. decembra, v Društvenem domu. Za župnije: Hajdin, Sv. Janž, Cirkovce, Sv. Lovrenc, Ptujska gora, Sv. Vid, Vurberg, Sv. Martin in Ptuj.

Začetek povsod ob pol 9. uri predpoldne. Predavata prof. Ivan Vesenjak in poslanec Žebot.

Sv. Marjeta ob Pesnici v torek, dne 2. januarja, v župnišču. Za župnije: Sv. Marjeta, Sv. Peter, Jarenina, Sp. Sv. Kungota, Sv. Jakob in Sv. Barbara v Slov. gor. Predavajo: Evald Vracko, Alojzij Supanič in Franjo Žebot.

Hoče pri Mariboru v sredo, dne 3. januarja v društvenem domu. Za župnije: Hoče in Slivnica.

Fram pri Mariboru v četrtek, dne 4. januarja v Aninem dvoru. Za župnije: Fram, Slivnica, Sv. Martin in Gornja Polskava. Predavata: Alojzij Sagaj in Fr. Žebot. Začetek povsod ob pol 9. uri predpoldne.

Radvanje pri Mariboru v petek, dne 5. januarja v hiši g. Franca Pristovnik. Za občine: Radvanje, Razvanje, Tezno, Studenci in Pekre. Začetek ob 2. uri po poldne. Predavata Fr. Žebot in Ivan Vesenjak.

OKRAJNI SHODI ZAUPNIKOV KZ V MARIBORSKEM OKROZJU.

V Gornji Radgoni v hiši Posojilnice v torek, dne 2. januarja ob 9. uri predpoldne.

V Ljutomeru v sredo, dne 3. januarja, ob 9. uri predpoldne. Lokal se še določi.

V Ormožu v dvorani gostilne Bauer, v četrtek, dne 4. januarja ob 9. uri. (Na teh treh zborovanjih poročanec dr. Hohnjec)

V Murski Soboti v torek, dne 9. januarja ob 9. uri predpoldne.

V Križevecih (za severni del Prekmurja) v sredo, dne 10. januarja ob 9. uri.

V Črenšovcih (za spodnji del Prekmurja) v četrtek, 11. januarja ob 9. uri predpoldne. Prostori za ta zborovanja se še določijo. Poroča poslanec Vlad. Pušenjak.

V Ptiju v dvorani minoritskega samostana v ponедeljek, dne 8. januarja ob 9. uri predpoldne.

V Slov. Bistrici v dvorani Hranilnice v torek, dne 9. januarja ob 9. uri predpoldne. Poroča poslanec Fr. Žebot.

Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. v dvorani pri Arnušu v sredo, dne 10. januarja ob 9. uri predpoldne. Poročata poslanca Roškar in Žebot.

V Mariboru (za levi dravski breg) v četrtek, dne 11. januarja ob 9. uri predpoldne v dvorani gostilne g. Orovič.

V Mariboru (za desni dravski breg) v petek, dne 12. januarja ob 9. uri dop. istotam.

V Vuhredu (za marenberški okraj) v soboto, dne 23. januarja, ob 9. uri predpoldne v gostilni Widmoser pri kolodvoru. Poroča poslanec Pušenjak.

Shodi Slovenske ljudske stranke se vršijo po temelju reda: Prihodnjo nedeljo, dne 24. decembra, po rani maši v Makolah v društveni dvorani. Na Štefanovo po rani maši pri Sv. Tomazi blizu Ormoža v gostilni g. Skrleca. Isti dan popoldne ob 3. uri v prostorih g. Ferdo Korparja v Oslušovcih. Na teh shodih poroča poslanec Fr. Žebot. — V nedeljo, dne 31. decembra po rani maši bo shod v Spodnji Polskavi, a isti dan popoldne ob 2. uri v Račah pri Mariboru. Na Novega leta dan po rani maši zborovanje SLS v Št. Petru niže Maribora. Natančne neje v prihodnji številki. V župnjah, kjer želijo politična zborovanja, naj glavni zaupniki to javijo po dopisnici Tajništvu Slovenske ljudske stranke v Mari-

boru.

Shodi v Mežiški dolini. Na Štefanovo dne 26. decembra v Prevaljah. Novo leto dne 1. jan. v Kotljah. Vršili se bodo tudi shodi v Ojstrici in Libeličih. Na vseh teh shodih poroča poslanec Pušenjak.

Sijajno zborovanje Slov. ljudske stranke v Mariboru. Vedeli smo, da naša stranka tudi v Mariboru pridobiva, a da je toliko Mariborjanov zedinjenih v organizaciji SLS, kakor je pokazal shod dne 18. decembra, to nas je radostno presenetilo. Gambrinova dvorana je bila nabito polna samih mož iz vseh stanov. Shodu je predsedoval prof. Vesenjak, a govorili so člani občinskega sveta dr. Leskovar in dr. Jerovšek ter poslanec Žebot. Sprejeli so se sklepi, s katerimi se Mariborčani zahvaljujejo zastopnikom naše stranke v občinskem zastopu za njih krepki nastop. Zborovalci so izrazili zaupanje poslancem Jugoslovenskega kluba in zahtevali, da ne odnehajo, dokler se ne doseže zakonodajna avtonomna Slovenija. Državni nameščenci, pri-

staši SLS obtožujejo bivšo vlado, da jih namenoma pustila v največji bedi, dočim je imela za oficirje, kanone, Sokole in Wranglovce milijarde. Navzoči nasprotniki so strmeli in se čudili napredku naše stvari v Mariboru.

Kamnica pri Mariboru. V nedeljo, dne 17. t. m. smo imeli pri nas lepo uspeli shod Slovenske ljudske stranke. Za predsednika je bil določen g. Anton Lorbek. Govorili so: narodni poslanec Žebot, profesor Vesenjak in posestnik Hlebič. Zborovalci so izrekli zahvalo nasim poslancem za vneto brambo ljudskih pravic. Nato se je izvolil novi odbor krajevne organizacije Slovenske ljudske stranke. Predsednik je vrl posestnik g. Anton Lorbek, podpredsednik pa g. Stanislav Hauptman, župan v Rošpohu. Za blagajnika je bil izbran g. Fr. Božiček, za tajnika pa g. Jožef Marko. Možje so se po shodu posvetovali o izvršitvi organizacije in o pripravah za volitve. To moramo reči, da so v kamniški župniji najboljši možje in fantje na strani naše ljudske stranke.

Sladka gora pri Šmarju. Pri nas se je vršil v nedeljo, dne 17. decembra, po rani maši shod SLS v čitalnici. Poročat je prišel g. poslanec Davorin Krajin. Shod je otvoril in vodil g. Mihail Gobec, načelnik KZ za Sladko goro, in dal besedo g. poslancu, ki je v dnevnem govoru razložil naš notranji položaj. Shod se je vršil lepo in vzorno, ljudstvo je pazno sledilo gospodru govorniku in odobravalo delo naših poslancev ter izrazilo svoje nezaupanje do oseb, ki sede v vladnem taboru. Lep in sijajen shod na Sladki gori je pokazal, da v Šmarskem okraju ni mesta za slabostojno stranko.

Rajhenburg. Naše izobraževalno društvo je imelo preteklo nedeljo svoj občni zbor, katerega se je v prvi vrsti udeležila naša vrla mladina. Poročila odbornikov in načelnikov odsekov so pričala, da društvo živahnno deluje in skrbi za izobrazbo članov. Občnega zebra sta se udeležila tudi gg. poslanca Škoberne in Pušenjak. Zadnji je pozdravil udeležence, začrtal smernice izobraževalnega dela in bodril k vztrajnosti. Izvolil se je novi odbor z g. J. Zupan kot predsednikom. Vrle, agilne moči ki tvorijo odbor, so nam porok, da bo društvo i v bodoče neustrašeno delovalo za povzdrogo izobrazbe.

Koprivnica. V nedeljo, 17. t. m. je priredila KZ pri nas shod. Poslanec Jož. Škoberne je poročal o političnem položaju, poslanec Pušenjak pa obširno govoril o državnem gospodarstvu in o proračunu ter o načrtu novega davčnega zakona. Številno navzoci zborovalci so odobravali izvajanja poslancev in želeli, da se večkrat prirede pri nas politični shodi.

Tedenske novice.

Med prazniki na delo za naše listel Letos bomo imeli za Božič in Novo leto vse polno praznikov, torej obilo prostega časa. Naši somišljeniki, čitatelji in za našo sveto stvar vneti agitatorji naj ta prosti čas uporabijo za agitacijo za naše časopisje. Iz mnogih krajev smo dobili obvestila, da so naši agitatorji na naša vrla dekleta že na delu za naš tisk in taka poročila bi morali dobiti iz vseh krajev naše Slovenske Stajerske. — Radi nesrečne centralistične politike letosnjki Božič in Novo leto ne bosta tako vesela, kot smo to pričakovali lani. «Slov. Gospodar» se je celo leto neustrašeno boril proti centralizmu za avtonomijo, seve, ne dosegel vsega, kar si je stavil kot cilj svojega, za narod koristnega boja in to največ po krvidi samostojnih izdajic. Hočemo drugi Božič in Novo leto obhajati v večjem zadovolju in tako zaželeni avtonomiji, potem moramo na delo za glavnega boritelja samostojnosti «Gospodarja». Letosnjki božični in novoletni prazniki naj bodo tudi doba uspešne agitacije za naše časopisje.

Gospodarji! Naročite za svoje družine, posle, vičarje «Slov. Gospodar». Ako ne morete za celo leto naročite jim ga vsaj za četr ali pol leta. Dober list v delavčevi hiši bo ugodno vplival. Storite takoj!

Kmetijski list in **inteligencia**. V zadnjem «Kmetijskem listu» vabijo samostojne izobražence v svojo stranko. Pravijo: «V dobi gradnje smo obenem v dobi političnega kričaštva. Kako pa naj bo stavba dobra, če jo vodijo kričači in hujšači, mesto izvežbanih zidarjev! — Tako spoznajo tudi največji kričači in hujšači, da je vse slabo in za nič, kar so oni zgradili. Saj so ravno oni povsod in vselej naglašali, da kmetijskega ljudstva ni zmožen zastopati drug, kakor samo kmet. V tem so bili zvesti nasledniki največje naše politične sodrge, ki jo je vodil Linhart pri ptujskem «Stajercu». Treba si je zapomniti to izpovedi naših samostojnežev.

Članek o podrobni izvedbi obmejnega prometa, kadar ga je končnoveljavno določila mešana komisija jugos

Jakšiča s hrastovim kolom po glavi, da mu je prebil lobanje in je udarjen črez pet minut umrl. Zalik je dobil radi prekoračenja silobrana samo 11 mesecev jče. Dne 16. t. m. se je bavila porota z graničarjem in njegovo ljubico. Graničar, Rus Britvin je obdolžen, da je v sporazumu s svojo ljubico Marijo Tomačič iz St. Janža pri Marenbergu ustrelil svojega tekmeca Germuta 18. julija t. l. Britvin se izgovarja s silobranom in radi nejasnosti v celi zadavi, je bil ta slučaj preložen do prihodnje porote. Zgoraj omenjenega dne so tudi preložili do prihodnjih uboj z motiko, katerga je izvršil 3. novembra v Andrejevcih pri Murski Soboti. Jozip Sajščak, ki je z motiko ubil Štefana Gorec. Fantje so kopali krompir, se napili in zvečer stepli z motikami. Dne 18. t. m. je bil obsojen na smrt na vešalih 74 letni oče Janez Zelenik, ki je hladnokrvno priznal, da je odsekal svojemu sinu v spanju z ostro sekiro glavo. Sin Zelenikov je postal v zadnjem času zapravljevec, pisanec in surovina, ki je grozil očetu in svoji ženi. — Dne 4. maja je žena napadla v spanju svojega moža, da udarila dvakrat s sekiro, a ga samo lahko ranila. Najbolj pa je peklo sinovo pisanecjevanje očeta, ki je dne 9. maja ob peti uri zjutraj z dvema udarcema s sekiro odsekal vsled pisanosti še spečemu sinu glavo. Ko so kasneje prišli orozniki, je starci prevžitkar svoje dejanje priznal in izročil oprano sekiro, na kateri pa je bilo še nekaj krvavih maledžev. Priče so danes pri porotni obravnaji slikale obupen položaj, ki je zadnje čase vladal v Zelenikovi hiši med očetom in sinom. Prepriki so bili na dnevnem redu. Sodna izvedenca sta izjavila, da Zelenik ni popolnoma odgovoren za svoje zločinsko dejanje. Porotniki pa so kljub temu z 8 glasovi proti 4 potrdili vprašanje umora in tako je bil Zelenik obsojen na smrt na vešalih. Dne 19. t. m. je bil obsojen radi umora svoje žene Peter Sahernik iz Zgor. Kaple na smrt na vešalih. Zakonska Sahernik sta živila dolgo v medsebojnem prepisu, ker je imel Sahernik ljubavno razmerje z drugo. Iste dne sta bila obsojena vsak na devet let ječe delavca Herman Burdion in Franc Juhart iz Zgor. Sv. Kungote pri Mariboru, ker sta nasilnim potom oropala Ervina Vaupotič v noči kolosa in mu grozila s smrtno, ako bi ju ovadil.

Lokomotiva jo je smrtno povožila. 53letna Roza Bauman iz Pobrežja pri Mariboru je hotela preko železniškega tira pri prehodu na Tržaški cesti. Lokomotiva, ki je v trenutku prehoda starke pridržala mimo, je revo smrtno povožila.

Dogodljaji iz St. Janža na Dr. polju. Nedavno sem šel skozi St. Janž po opravkih. Ko pridev izza ovinka skozi majhen gozd od ptujske strani, srečam nekoga kmeta, ki je klel in reštačil ter se večkrat obrnil nazaj in kazal fige proti St. Janžu. Imel je bič, konje in voz. Godrnjal je na pol glasno sam pred se: «Ža Sokola, pa še 2000 K. če imeti ta hudič». In se je še obrnil proti St. Janžu in z obema rokama kazal fige nazaj. In ko grem dalje, pa vidim učitelja Jarca, ki je vpil za kmetom: «Dajte mi tisoč kron ali pa boste morali pri sodniji dati za Sokola dva tisoč». Še hočete pobotati, če ne Vas tožim.» Med potjo sem zvedel, da je dotični kmet rekel učitelju Jarcu, da je osel. Za to je hotel imeti 1000 kron. Zakaj mu je rekел, da je osel, tega pa ne vem, pač pa mi je znano, da ga je slično krstil neki fant od Sv. Martina. Imenoval ga je javno vpričo več ljudi, da je baraba. Rekel mu je baraba zato, ker je Jarc napravil sovraštvo med dotično hišo. Kjer je fant doma in med njihovimi sosedji. Koliko je resnice na tem, o tem ve bolj natančno sodnija v Mariboru, kjer tečejo razne tožbe, ki so posledica Jarčevih zahrabnih spletkarij. Tako se splošno govori pri Sv. Martinu in v St. Janžu. Res lepo!

Kaj je novega pri Sv. Križu pri Mariboru? Prav veliko je bilo pri nas na praznik Brezmadežnega spočetja in na dan večne molitve. V Marijin vrtec je bilo sprejetih 23 dečkov in deklic, k Marijini družbi jih je prisloilo 8. Ginljivo je bilo, ko so zlasti dečki glasno in odločno obljudili zvestobo Mariji. Vspodbuden vzgled žive vere nam je dala Gaubejeva družina. Imajo bolnega očeta, ki ne more hoditi. Tedaj so si otroci rekli: Napravimo nosila in ponesimo očeta v cerkev! Rečeno, storjen! Četudi je zelo naporen in strm breg k cerkvi (zdrav človek rabi pol ure za dotično pot) so vzeli pridni otroci svojega očeta na nalašč za to narejeni stol in ga prinesli v cerkev, kjer so vsi pristopili k sv. obhajilu. Koliko je zdravih kristjanov, nekateri nimajo do cerkve več ko 50 korakov, pa niso prišli! Pa ne motimo se! Človek ne živi samo od kruha, ampak tudi od božje besede!

Primerjava dveh občin. (Dopis iz Radizela pri Mariboru) Pod tem naslovom smo že zadnjič obljudili, da hočemo navesti še nadaljnje primere, kakšna razlika je dandas med našo občino in sosedno Orechovo vas. Ker bi si pa znali naši gg. občinski »poglavarji« domisljevati, da imamo s tem namen koga osebno žaliti, izjavljamo enkrat za vselej, da bodo naše razmere vzeli in presodili populoma objektivno, takšne, kakoršne pač — žalibog — so! Zatorej po našem mnenju ne delamo s tem nikomur krije, ako se resnica izve malo dalje vun izven mej naše fare, kajti, da smo danes v gospodarskem oziru tako daleč za sosed. Orechovo vasjo, bi se dala pisati obširna poglavja. — Omenili smo zadnjič vzorno požarno brambo in električno razsvetljavo, s kogo se po vsej pravici ponašajo Orehoščani in Hotinjčani, zatorej vprašamo Slivničane: Ali bi mogoče škodovalo naši občini, če bi tudi pri nas imeli kaj sličnega? Imeli bi seveda, toda kdo bi bi vse to platil? Boste rekli. Ali je pa mar našim sosedom vse to, Miklavž na krožniku prinesel? Gotovo ne, pač pa so imeli v svoji sredini moža, ki se ni zbal še tolakega truda in žrtev, ki je znal svoje občane z besedo in vzgledom za to pridobiti, samo da je njim pomagal do blagostanja. Da, blagopokojni Pišek! Tvoji lastni občani se te ne bodo tako hvaležno spominjali, kakor mi, ki smemo samo gledati doli k vam in si misliti: Ko bi bil on vsaj par let županov pri nas, bi tudi naša občina v gospodarskem oziru imela

čisto drugačno lice! In še celo kot farna občina ob državni cesti in tiki železnice! Ko bi g. Pišeka ne bilo, bi se gotovo danes ne imela Slivnica lastnega poštnega urada, kakor tudi ne postajališča ob železnici! Toda predaleč bi zašli v teh mislih, vrnimo se nazaj k predmetu, o kome smo že in se bomo govorili, dokler bomo vozili po naših že daleč naokrog preveč znanih »blatogazih«. Slivniške občinske ceste! Kdo se je doslej brigal za nje? Po njih stanju nam lahko odgovori vsakdo, da dozdaj še pravzaprav nihče! Če pomiclamo, koliko novih cest se je med vojno zgradilo po koroških in tirolskih gorah, preko katerih se sedaj najbrž Lahon z avtom vozi, ali bi bilo pri nas treba tolikih žrtev? Ne, pač pa pri nas manjka k temu edinstveni in dobre volje, ta nesrečna nesloga je bila tudi kriva, da še nimamo suhih cest na polja (lahko pa se gredo Slivničani zdaj na obe cesti, oziroma potoka, drsat!). Seveda, da tudi pri nas ne manjka takih, ki pravijo: Je bila cesta po potoku ter so vozili tako moj oče in dedec, pa še lahko tudi tako ostane. Slivničani, če še zname kaj računati: Ali pa ne opazite, kako dolgo vam teko vozovi, če vozite ob vročem poletju po potokih, polnimi peska in kamnenja? Vaša živina, ko bi znamenje, bi vam tudi povedala take, da bi se brez odloga poprijeli dela in bi najmanj v dveh letih lahko imeli čisto lepe ceste. Mi ne moremo reči kot Orechovčani: Če prideš k nam z vozom ali peš, saj cesta lepa je, koder greš! Pač pa vsak kdor se pripelje od katerekoli smeri po naših cestah, godrnja po pravici z nami vred: Občinske ceste delajo cel Slivnici sramoto! Da pa za vedno ne bo tako ostalo, zato vam jamčijo že danes vsi — Radizelčani.

Novi zvonovi pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Dan 2. decembra t. l. je bil za župnijo Sv. Marjet ob Pesnici, zgodovinskega pomena; dobili smo po veliki darežljivosti župljanov in skrbi g. župnika tri nove, v Marioborski livarni vliste, bronaste zvonove D 1454 kg, Fis 722 kg in A 425 kg. Na tisoče ljudi se je imenovanega dne zbralo ob 9. uri pri farni cerkvi, od koder smo se v slovesnem, prav vzorno urejenem sprevodu med sviranjem godbe podali na kraj sprejema novih zvonov v Voseku ob Jareninski cesti. Pretresljiv je bil trenutek, ko so ob pol 11. uri pripeljali lepe svonove na treh čarobno okrašenih vozovih. Domači gospod župnik je stopil na prvi veličastno opremljeni voz z velikim zvonom, ki so ga peljali štirje, prav okusno nališpani konji, ter govoril v pozdrav novim zvonom. Med sviranjem godbe in mogočnim grmenjem topičev, smo v lepem, slovesnem sprevodu spremili zvonove do farne cerkve. Tukaj je takoj ob obilni assistenci blagoslovil zvonove preč. gosp. stolni župnik in dekan Franc Moravec in je pomnoženi, mešani pevski zbor krasno zapel ganljivo pesem o zvonovih. Potem so bile blagoslovljene, od domačega mojstra solidno izdelane cerkvene klopi iz hrastovega lesa. Po kratkem odmoru so spretno potegnili zvonove v zvonik. Preštevilno občinstvo je bilo ves dan prešinjeno nepopisnega veselja in se je odlikovalo po lepem vedenju. O mraku istega dne so umetni kresi po gricih, slovesen mirozov, ubrane pesmi moškega zborja pred župniščem naznanjali župniji še drugo slovensnost, srebrni jubilej ali petindvajsetletnico župnikovanja duh. svet. č. g. Jerneja Frangež. Drugi dan, v nedeljo, dne 3. decembra, so že ob 9. uri neštete množice napolnile vse prostore pri cerkvi. Ob pol 10. uri se je zbralo občinstvo pred župniščem, kjer so se jubilanta v ganljivih nagovorih poklonile Marijine družbe in ga slovesno spremile v krasno ozaljšano cerkev. Preč. g. stolni župnik in dekan je kot slavnostni pridigar vzbujal veliko pozornost, ko je v jedrnatih in dobro premišljenih besedah razlagal pomen novih zvonov po njihovih imenih in napisih: Jožef (Sv. Jožef bodi naš varuh v življenju in smrtni uru), Marija (Ave Marija), Marjeta (Čast božjo oznanjujem, hudobne sile premagujem). Slavnosti govornik se je pa tudi oziral na drugo slavnost tega dne, na srebrni jubilej, že 25 let v tej župniji deluječega sedanjega župnika. Med slovesno sv. mašo g. jubilanta je mešani pevski zbor prav častno rešil svojo nalogo. Po sv. opravilu so novi zvonovi s svojimi čistimi in mogočnimi glasovi oznanjevali novo veselje, novo življenje po župniji, pa tudi čast dajali mariborski zvonovljarni.

Smrtna kosa. Pri Sv. Barbari v Slov. gor. je na praznik Device Marije ob 10. uri dopoldne za vedno zatisnil oči narodni trgovec g. Josip Kranjc. Bil je splošno zelo priljubljen vsled svojega odkritega in veselega značaja, rad je prevepal lepe pesmice, bil izborni tamburaš, trombentač pa kar na dve trompeti, pri vojakih je bil artillerijski četovodja in med vojno je začetkom mnogo pretrpel. Kot izborni kolesar je spomladi padel na želodec, s tem dobil raka, a jetra mu je žolč uničil. Škoda za njegovo blago srce, ker je revežem rad delil, kar je mogel, tudi šolarji so dobivali marsikaj, ker je bil krajni šolski ogleda. Za dobrodelne namene je imel vedno odprte roke. Blag mu spomin! Veličasten pogreb je spremljalo ogromno število vrlih Barbarčanov in pevcem se izreka topla zahvala!

Umrl je v Savcih pri Sv. Tomažu po šestdnevni mučni bolezni 79letni Anton Toplak. Pokojni je bil sposoščan daleč na okoli in velik prijatelj otrok. Naj počiva v miru!

Velika tativina. V poslopje Alojzija Krefta v Očeslavcih pri Radencih so v noči dne 14. decembra vložili tativi ter odnesli vso bleko in posteljno perilo v skupni vrednosti nad 150.000 K. V isti noči so namernavali vlomiti tudi v trgovino Josipa Hermana, pa so bili pravočasno prepodeni.

Žalostne novice od Sv. Ane v Slov. gor. Dne 11. 12. smo spremili k večnemu počitku Petra Roškariča, ki je po kratki bolezni v 73. letu svoje starosti na Marijin praznik umrl. Rajni je bil obče priljubljen, dolgoletni odbornik Ročiške občine ter ud krajevnega šolskega sveta. — Isti dan je bil pokopan tudi Franc Stajnko iz Ščavnice, ki je umrl na jetiki komaj 39 let star. Zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke. Obema zvestima sinovoma sv. Cerkve svetila večna luč! — Ljudstvo, kakor povsod, tako tudi tukaj zelo godrnja zoper se-

danjo vlado, ki z visokimi davki izžema denar, kakor pjavka. Splošno velja samo želja, da bi Pašči, Pribičeviči in še drugi taki »čiči« šli že enkrat, po domače rečeno: v nič!

Zelja po novih zvonovih in druge novice iz Polenšaka pri Ptaju. Uhaja mi spomin na predvojski čas, ko nas je v adventnem času vsako jutro k zorničam mogočno klical naš veliki zvon. Ali od časa, kar je vojska ugrabilo njega in njegova manjša dva tovariša, nas pa milo kliče le en majhen zvonček. Oh, kakše milo in otožno se glasi! Po vseh sosednih župnijah so pričeli z nabavo novih zvonov, nekateri jih že imajo. Kaj, dradi Polenšani, bi ne bili tudi mi na Polenšaku voljni pričeti z nabiranjem za nabavo novih zvonov! Kaj ne, zdeleno bi se nam, da so se vrnili presrečni predvojski časi, ako bi nas drug leto v adventu klical k zornicam nov zvon, sličen predvojskinemu! Želeti bi bilo, da bi o tem pričeli razpravljati občinski odbori na svojih sejah. In naj bi se izmed najodličnejših in delavnih mož v župniji izvolil nekak pripravljen odbor, ki bi prevzel to akcijo ne glede na nobeno strankarstvo. Pokažimo, da nočemo zaostati za sosednimi župnijami, da se v tem oziru sme naša župnija zares imenovati napredna župnija. Pokažimo, da ljubimo svojo krasno Marijino cerkev in priprošnjo Mater božjo, patronico naše župnije! — Dobili smo novega trgovca g. Muršiča od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji, kateri pa našima starima naprednima trgovcema ni nič kaj po volji, ker jima je pričel močno konkurirati z blagom in s cenami. Kupovat bomo pa pač šli Polenšani k tistem, ki bo bolj pravičen in ki bo imel boljše blago. Naj si torej to naši trgovci vtaknejo za ušeša! — Pred kratkim smo pokopali spet jednega izmed vrst naših odločnih krščanskih mož, Andreja Klajžar iz Slomov. S svojim poštenim krščanskim obnašanjem je bil pri vseh faranih spoštan. Vzgojil je svojega sina, ki je odločen in trden naš pristaš. Pokojnemu našemu somišljeniku bodi zemljica lahka!

Novo leto je tu. Ali ste že Barbarčani obnovili načrtnino? Mislim, da ne bode nikdo izostal tedi v Novem letu. Mislim namreč, da vsaka poštena haloška hiša ostane tudi naprej zvesta. Tudi novi naročniki se sprejemajo. »Narodni list« je propadel, zato pa si tudi lahko tisti pristaši naročijo naš list. V prihodnjem letu dobimo zvonove za župno cerkev. Poskrbite posestnik, da naročite list, da bodo vaše hčerke si lahko za spomin shranile dotedno številko, v kateri bo popis slavnosti, na kateri bodo vaše hčerke družice in v pozni starosti se bodo s ponosom spominjale veselega dneva in kazale dopis v »Gospodarju« o slavnosti svojim otrokom. Tudi vsak drug si bodo preskrbel »Gospodarja«, zato Barbarčani glejte, da ne bomo zadnji. Poslanec g. Žebot naj pa zopet k nam pride na shod, ker mu imamo mnogo povedati, da bi se potegnil za nas. Tistega pa, ki je stregal dne 10. decembra plakat za agitacijo za naše liste pribitega na lipi pri cerkvi, pa naj bode sram. To je slabo junaštvo. — Tukaj se plačuje staro vino l. 1921 po 32 K.

Poštna zveza pri Sv. Barbari v Halozah. Tukaj že nimamo četrto leto svoje vozne pošte. Nekaj časa je vozila završka pošta od Borlskega mosta našo. Zdaj je pa tudi to prenehalo. Poštni sel hodi celo v Bukovce do g. Hrga po našo pošto. Istotako hodi menda tudi iz Zavrč. Kadar pa doleti poštnega sela, invalida brez leve roke na potu dež, pa je vse mokro. Ali ni to slab za nas in za urade v Ptaju, da imamo samo trikrat na teden pošto, in še vozne ne. Zakaj pa davke plačujemo, pa nimamo od tega nič, in tudi država nam nima kaj pokazati, ker se je z našim davčnim denarjem pri nas, pri Sv. Barbari ali sploh v Halozah napravilo ali nabavilo. Zato se pri nas oglašajo glasovi, da bi nam najdali poštni avtomobil, ki bi vozil lahko vsak dan od nas, od Zavrč, Sv. Marjet ob Pesnici in od Sv. Marka. Imamo tudi v župniji mož, ki bi tudi sprejel službo šoferja in mislim, da ne bi odrekel, ako bi bil prizerno plačan. Ako imajo gospodje ministri svoje samodrče, kateri mi z davki plačujemo in vzdržujemo in ako vlada v Beogradu, v kateri je sedel tudi somostojnež Pucelj, razmetava težke milijone za brezverske Sokole in po hujšljiva gledališča, potem mora imeti denar za stvari, ki so bolj potrebne; in to bi bil samodržec za poštno vožnjo. Bil bi pa tak poštni samodržec tudi obenem prizern za vinske kupce, ker bi še potem marsikateri rajški z nam zdrknil po vino, ki je dobro, ako bi imeli redno vozno pošto. Prosimo poslanca g. Žebota, naj poskuša doseči avtomobilsko poštno zvezo, in naj nam v prihodnji številki »Slov. Gospodarja« poslje še druga navodila. Oglasijo se pa naj z isto zahtevo v »Gospodarju« tudi druge sosedne fare in naj razložijo svoje zahteve. Pa tudi iz naše fare naj se še oglasijo drugi dopisniki s svojimi mislimi.

Kako se nam godi v St. Jurju ob juž. žel. Kakšno je politično življenje, vam ne bom poročal, ker je tako znano, da je naša župnija skoro cela v taboru KZ. Samo nekaj žalostnega se pač pojavlja tudi pri nas, kar se je posebno videlo zadnjič pri sokolski veselici pri Klajnšku. To je, da očetje in matere, ki se prištevajo k naši stranki skoro med prvimi, puščajo svoje otroke med Sokolice in Sokolice, da tam nastopajo v gostilniških prostorih. Žalostno, pa resnično! Pri takšnih razmerah se pač ni čuditi, da društva pri nas hirajo, ako se drugače odločni pristaši KZ tako pohlevno udajajo brezverskemu učiteljstvu. Očetje, matere! Več značajnosti! Ni se treba batiti, če otrok ne bo pri Sokolu, da ga bo učitelj sovražil! Pač pa povejte učiteljem, proč roke od naših otrok! — Most pri Sikošku je tudi dodelan, ter je bil zadnjo nedeljo blagoslovjen. Tudi lep križ je napravljen na novem mostu. Posebna zahvala, da je križ na mostu, gre pridni nabiralki, Solerjevi Zefki,

naši pridni igralci in igralke na Štefanovo prirediti igro «Crnošolec», ki je baje zelo lepa. Treba je pa tudi da podpirate naša društva in nikar ne žalujte, če daste tudi kakšen dinar v ta namen.

Kaj nam poročajo od Sv. Martina pri Slovenjgradi? Sprejmite gospod urednik tudi iz naše nadžupnije nekaj novic. Dobimo nov, veliki zvon iz Marijbora in tudi štiri podružnice dobijo zvono. In zdaj pa pričakujemo nam priljubljenega ključarja Iv. Arimanu, da bode tudi prišel zbirat za homške zvono. — Tudi petje imamo pri nas jako krasno, imamo moški zbor, vsa čast in hvala povodovi in g. kaplanu za nju-ni trud in požrtvovalnost, le tako naprej, za čast božjo in za sloves naše nadžupnije. Tudi orliški krožek smo si ustanovili in je že precej članic in zato ni nekaterim po volji, ker bolj ceniš sokoštv, seveda je bolj veselo pri Sokolih, če imajo kakšno veselico, je potem ples in pisanje, pri Orlih pa tega ni in za to smo si ustanovili Orlice. Dekleta, le v Orlu naprej!

Vzor Kmettske zveze. Krajevna KZ v Št. Ilju pod Turjakom je imela dne 3. decembra t. l. sejo, na kateri so odborniki podali svoja poročila o delovanju v preteklem poslovnem letu. Sklenili so, da se mesečne seje vršijo odslej vsako prvo nedeljo v mesecu po rani sv. maši. V izrednem slučaju potrebe odloča načelnik v sporazumu s tajnikom in biagajnikom. Isti dan se je vršil letni redni občni zbor. Izpopolnil se je odbor, na kar se je razvila razgovor o klanju živine, o nakupu slame itd. Načelnik razloži navzočim članom dolžnosti članov do organizacije. Vsak član mora imeti naročene naše liste, ubožnejši imajo po več skupaj en list. Člani naj se večkrat posvetujejo z odborniki posameznih vasi, in odborniki naj želje članov sporočijo na seji. — Člani imajo pravico, da se obračajo na Tajništvo SLS v Celju v raznih pravnih, vojaških in davčnih zadevah. Glede dohodninskega davka daje pojasnila člani tudi krajevno tajništvo.

Iz Prekmurja. Tudi v našem Prekmurju smo se začeli zadnji čas močne gibati. Velika škoda je, da je naš voditelj poslanec Klekl še vedno tako bolan, da ne more na shode. To so hoteli izkoristiti nasprotniki in prišel je najprej dr. Kukovec, za njim pa tudi njegov liberalni bratec Pucelj. Mi krščanski Prekmurci pa takšnih prerokov ne potrebujemo, zato smo jima precej ostro izprashali vest in jima temeljito povedali svojo sodbo. Naša stranka je imela ta mesec shod pri Sv. Šebastijanu, kjer so se v lepi slogi združili katoličani in evangeličani. Velik naš shod je bil v Gor. Lendavi. Zbral se je več tisoč naših pristaev. Ustanovili smo Kmettsko zvezo. Tudi pri Sv. Juriju se je vršil naš zaupni shod z zelo lepim uspehom. Ravno tako tudi v Cankovi. Tako se pripravljamo tudi mi in prepričani smo, da nam hudič ne bo preveč uspešno sejal ljulike.

Iz Laškega okraja. Letošnjo jesen se je v našem okraju dogodilo več žalostnih slučajev, da so se fantje med seboj strelili in na dveh krajih je prišlo do umora, pri tretjem slučaju v Strenskem pri Rimskih Toplicah pa ni znano, ali je bil umor, ali nesreča. Fantje, pamet! Tudi tatvine so zadnji čas precej na dnevnom redu. — Vzrokov je več in bilo bi preobširno vse navajati. Gotovo je samo to, da je mnogo važnih činiteljev na delu, da iztrgajo ljudstvu vero in poštenje. Od orozništva pa tudi ne smemo veliko pričakovati, ker je preslabo plácano, da bi moglo svoje delo natančno vršiti.

Prazen policijski zapor pri štirih neodkritih ubojih. V Novem Sadu se je zgodilo te dni nekaj nenavadnega: Policia je namreč javila, da so bil vsi policijski zapori dne 18. t. m. na večer prazni, torej brez jetnikov, kar je gotovo nekaj izvanrednega za Novi Sad. Novosadsko časopisje pa dostavlja temu izvanrednemu dogodku opombo: Policijski zapori v Novem Sadu so bili prazni dne 18. t. m. pri štirih še neodkritih ubojih.

Ogromen požar v Splitu. V noči od sobote na nedeljo je požar uničil železniške delavnice v Splitu. Škoda gre v mnoge milijone in je tem večja, ker so dalmatinske železnice brez zveze z ostalim prometnim omrežjem države, tako da jim preti vsled uničenja popravilnic zastoj. Preiskava o vzrokih požara je v polnem toku.

Vesele božične praznike in prav srečno Novo leto želimo vsem bralecem in bralkam «Slov. Gospodarja» iz Zaječara 4. art. puka vaši vojaki-rojaki. Josip Zdolsek od Sv. Jurija ob juž. žel. Karl Kamauer, Zg. Kungota pri Mariboru in Josip Bogdar iz Presike. — Vesele božične praznike domačim in sorodnikom, posiljajo slovenski fantje financijske kontrole v Gružu pri Dubrovniku: Ivan Voršnik iz Dobrne, Lovro Rihterič iz Škofje Loke, Franc Ročnik iz Črne.

Za Dijaško kuhinjo v Ptiju sta nabrala Tomaž Korpar in Lojze Lah 50.50 Din. na sedmini za pokojnim Josipom Večerjevič.

Posojilnica v Gor. Radgoni nam poroča, da je s 1. januarjem 1923 zvišala obrestno mero hraniščnim vlogam na 5 odstot., za vezane vloge proti odpovedi plačuje tudi več. Opozarjam na današnji inserat. 1092

Gospodarstvo.

Vinogradniki v Vojvodini v krizi. Na severovzhodnem koncu naše države, v okolici Vršca in Belih Cerkva je mnogo vinogradov. Domačini-strokovnjaki cenijo tam letni pridelek vina na 400.000 hl. Od te množine morajo prodati in izvoziti v tuje kraje najmanj polovico. Sedaj že dve leti izvoza ni, ali pa le v neznanosti. Povrh je letošnji pridelek zelo slab. Interesentje povdarijajo, da kljub pogodbami s Čehoslovaško vina ni mogoče izvajati, ker se prodaja tam dobro vino po 3—5 čehoslovaških kron, slabo vršačko pa bi vsled prevoza in visoke carine stalo 6 čehoslovaških

kron. Sodijo, da bi se zamoglo prebivalstvu iz nevolje in krize pomagati le s slednjimi sredstvi: 1. Okrog 200.000 hl najslabšega vina se destilira in z destilatom okrepi ostalo vino, da bi bilo močno in sposobno za izvoz. 2. Davek na destilat se opusti, odnosno spremeni v trošačni davek in ta se ne plača, ako se destilat uporabi za zboljšanje vina ali izvozi v inozemstvo. 3. Splošni popust 50 odstot. na železnicah, ako se vino izvozi v druge kraje naše države in 75 odstot. — torej tri četrtine popusta, ako se vino izvozi izven naše države. Računajo namreč, da bi na ta način vršačko vino lahko pripeljali celo v Ljubljano in Maribor in bi bilo cenejše, kakor je naše domače. Če se spominjate, so to bistveno iste zahteve, kakor so jih stavili južni Tirolci pred leti. Če se udejstvijo, bomo slovenski vinogradniki imeli zelo hudo konkurenco in kriza ne bo le v okolici Vršca in Belih Cerkva ter drugimi deli Vojvodine, temveč tudi pri nas. Vinogradnikom po sed mihi dobrih letih preti prav resno sedem «suhih» let, kajti tudi v Dalmaciji tožijo o preobilici vina. Treba bo zelo resno misliti in delati na to, da nam naši vinogradniški kraji gospodarsko ne propadejo.

«Nauk o čebelarstvu» je naslov novi knjigi, ki jo bodo čitali vsi čebelarji in prijatelji čebelarstva v velikem pridom. Knjiga je tretja izdaja Janševe čebeloreje; predel jo je Franc Rojina in dodatek o Alberti-Znidarsičevem panju je spisal M. Humek. Knjiga ima natančna pojasnila in podrobne črteže. Ravno zaradi svoje nazornosti in temeljnosti za današnje razmere ni predraga. Stane 24 dinarjev in se dobiva v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejm dne 15. t. m. se je pripeljalo 115 svin in 1 koza. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5—6 tednov starci komad 400—600 K, 7—9 tednov komad 800—900 K, 3—4 mesce 1600—1800 K, 4—6 mescev 2500—2800 K, 8—10 mescev 3000—3800 K, 1 leto 5000—6000 K, koza komad 500—600 K.

Iz zagrebškega žitnega trga. Zanimanje na zagrebškem žitnem trgu je postalо sedaj pred božičnimi prazniki zelo veliko. Konsumenti so povpraševali po koruzi, pšenici, ovsu in moki. Pšenice je dovolj na trgu in se plačuje po 1620—1640 ter še dražje. Najbolj ponuja je umetno posušeno koružo po 1120—1130 K. Stara koruza prihaja na trg v precej zanemarjenem stanju in je zelo draga namreč po 1300—1500 K. Ječmen za pivovarne stane 1400—1450 K, za krmljenje 1250—1350 K. Oves je poskočil v ceni in stane 1150 K. Moka nularica se plačuje po 24.30—24.60 K. Otrobi se prodajajo po 700—750 K.

Cena jabolkam je precej porastla. Trgovci plačujejo v Slov. gor. jabolka po teh le cenah: slabe 6 K, srednje 7—10 K, izbrane vrste 10—14 K 1 kg.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 298—302 naših kron, francoski frank stane 21.90—22.10 naših kron. Za 100 avstrijskih kron je plačati 0.56, za 100 čehoslovaških kron stane 914—926, za 100 nemških mark je plačati 6.20 in za 100 liških lir 1496—1512 jugoslovenskih kron. V Curihu znaša vrednost naše krome 1.45 centimov (1 centim je 1 vinar). Od zadnjega poročila je vrednost naše krone padla za 25 točk.

Dopisi.

Sv. Križ pri Mariboru. Naše zabavno-poučne novice učinkujejo, kakor težke bombe. Čudovito zlasti uplivajo na Verdonika. Le premislite, ljudje božji! Samo ena notica je povzročila, da se je dal ata Verdonik izbrisati iz Kmettske zveze! Kolika neprecenljiva škoda! Zgubili smo najboljšega, najbolj navdušenega in najbolj brihtnega agitatorja naše stranke. Kdo se je leta 1920 najbolj «martral», da bi zbiral volilce za Kmettsko zvezo? Kdo je na dan volitve, dne 28. novembra 1920, zbral celo trumo zavednih križanskih volilcev v svojih prostorih ter jih navduševal s prepričevalno, v srce segajočo besedo, naj sputijo kroglice v škrinjico KZ? Kdo je tudi oklofutal nekega posestnika, zagrinenega samostojnež in v največjega sovražnika naše stranke, da je potem pri volitvi župana uplival na to, da ne sme biti izvoljen samostojnež Galunder, ali pa kdo drugi njegove stranke? Vse to se je zgodilo pri Verdoniku, ki ni miroval ne po dnevi in ne po noči, ko je bilo treba deleti za korist KZ. In zdaj! Oh, zdaj bo pa KZ pri nas polnoma propadla, ko se je porušil njen steber, njena prva vodilna moč. Dalje prihodnjic.

Sv. Lenart v Slov. gor. Slov. kat. bralno društvo pri Sv. Lenartu v Slov. gor. priredi dne 26. decembra 1922 ob 3. uri popoldne v društveni dvorani Arnušove gostilne pri Sv. Lenartu veselico. Spored: 1. Božičnica in obdarovanje orlovskega naraščaja, 2. igra «Razvalina življenja», 3. prosta zabava. Člani in prijatelji društva iskreno vabljeni. Gostje dobrodošli. Odrob.

Jarenina. Položili smo v smrtno spanje uglednega in vzglednega kmeta Franca Donko iz Vukovskega dola. Številna množica ob grobu blagopokojnega je pač pričala, da je bil to mož izjemnih vrlin. In res je bil Franc Donko eden izmed tistih kmetskih stebrov, na katere se da zidati dom sreče in zadovoljnosti. Od priprostega viničarskega sina ga je povspela pridnost njegovih rok do imovitega kmeta. Na ljubkem griču si je uredil svoj obširni dom in Bog mu ga je blagoslovil, ker je bil mož pravičnosti in poštja, poln sočutja do trpečih sirot. Odprl je roke, odprl srce, kadarkoli je bilo treba lajšati gorje in trpljenje svojega bližnjega. Kletev in žalitev nista oskrunjali njegovih ust, pač pa jih je blažila iskrena molitev. Ob svojem domu si je postavil lično kapelico, iz katere se je dan na dan vredrilno oglašal njegov ljubljenc-zvonček, kojega žalni glas je spremljal tudi duše pokojnih soobčanov v nadzvezdne višave. Tukaj je naš blagi oče Donko vsak večer dvigal svojega duha k ljubezni Bogu, ko je zvonček razlil svoj «Ave Maria» po selih in domovih lepega Vukovskega dola. Ko pa mu je kruta svetovna vojna iztrgala iz kapelice bronastega prijatelja, je bila ločitev nad vse ginaljiva: Pokojni je spremlil zvonček v Jarenino, ga spravil na vojni voz, pokleplnil pred njega, ga poljubil in se razsolzil ob bridkem slovesu. Od tega časa naš blagopoj-

kojni Donko ni bil več vesel; žalost se je naselila v njegovo blago srce in sedaj je odšel v 78. letu svoje starosti poslušati rajske glas nebeskega zvončka, kateri nikdar ne utihne. Z Bogom, oče Donko! Želimo priti srčno za teboj, zlahko smrto, kakor je bila tvoja, ko si se tako lepo poslovil na zadnjo pot z besedami: «Dajte mi palico, jaz grem!» Ginaljive besede č. g. dekanu ob tdtprtem grobu so izvabilo mnogobrojnemu občinstvu šumeče ihtjenje. Blagorus, kdor zariše v življenje žalujočih enak spomin!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Naši delavni Orli priredejo na Štefanovo popoldne po večernicah prestavo zgodovinske, zelo zanimive igre «Mlini pod zemljō». Igra se ponovi v nedeljo, dne 31. decembra. Vabimo domačine in sosedje k obilni udeležbi. Na sporedu so tudi pevske točke in govor.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Na Štefanovo, dne 26. decembra priredi naše Bralno društvo Slomškovo slavnost z obširnim sporedom ki obsegata govor veleč. gospoda župnika Mat. Zemliča, petje, deklamacije, prizor in 5 dejansko igro «Za pravdo in srce». Obenem nastopijo zopet zaželeni tamburaši, tako v dvorani, kakor pozneje med srečolovom pri Jurešovcih. Pridite v oblinem števil!

Ptuj. Dekliška Marijina kongregacija (minoritski samostan) pripravljajo vabi na prireditve gledališke preostave, katera se vrši dne 26. grudna ob 3. uri popoldne v dvorani Narodnega doma. Somišljeniki, prijatelji Marijine družbe, da si izpolnите veselje božičnih praznikov, pridite si ogledat krasno dramo «Zmaga Najs. Zakramenta», igra v 6 dejanjih, ki se bode na vsestransko željo občinstva ponovila na praznik sv. Stefana.

Gajevei niže Ptuja. Preteklo nedeljo, dne 17. decembra, se je vršila po staroslovenski šegi sedmina za blagim pokojnim očetom našega vobče priljubljenega župana g. Fr. Ranfl. Ob tej priliki se je med navzočim na predlog g. Venta, veleposestnika iz Oslušovca, nabralo 400 K za Bralno društvo pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Želimo obilo posne movalcev, vsem darovalcem pa stoterni: Bog plačaj!

Sv. Barbara v Halozah. V nedeljo, ko je naš kralj obhajal svoj rojstni dan, je bil naš varoš okinčan, zastave na šoli, cerkvi in župnišču. Neka stara ženka, ki je videla zelenje na oknih, je vzdihnila: «O, da bi naše učiteljstvo tudi ob telovi procesiji okrasilo svoja okna!» Drugim varošanom, posebno g. županu, pa se ni zdelo potrebitno razobesiti zastav, morda jih nimajo, pa naj si je omislijo, ker imajo za razne tožbe dosti denarja. — V nedeljo so pri pozni službi božji mično peli šolski otroci, učitelji so bili, razen šolskega vodja, vsi pri sv. maši. Šolski vodja ljubi bolj hajkovanje po krznah! — Gospod župnik, v nedeljo si bil na pokopalnišču ter si gotovo opazil, da je nekdo vozil skozi pokopalnišče s težkim vozom. Govori se, da je šolski načelnik vozil na svoj sadonosnik stranišče iz šole. Cesto mu je dovolil šolski vodja. Čudno, da se taka nesnaga vozi po svetem kraju, kakor je pokopalnišče. — Gospa Marica Korenjakova, ki eno celo leto ni hodila v šolo, je spet nastopila svoje učiteljsko službo. Pravijo, da dobi za svoje enoletno brezdelje mastno plačo. — Kje pa je naš nadučitelj Ogorelec? Ali se že ne bode skoraj razpisala nadučiteljska služba, da bode enkrat zavladal red na naši šoli? Imamo 8 razredov, kje pa je še ena učiteljska moč? Prej smo stavili s krvavimi žulji šolsko palačo, kjer se sedaj podijo podgane. — Kaj pa dela župan, ki se osnaži redno in vestno od raznih odpadkov našega tržišča?! — Kje je telefon za naš prometni kraj? Vse spi spanje lenobe in malomarnost! — Čuje se, da dobimo v dveh mesecih še tri nove zvonove za farno cerkev. Je že tudi čas, saj se že dve leti v ta namen pobira!

Ormož. Preteklo sredo smo pokopali odličnega našega moža Ivana Jeremica, posestnika in mlinarja na Humu. Pogreb se je vršil od vodstvu treh duhovnikov in ob obilni udeležbi ljudstva. Priljubljeni naš mož je umrl naglo in neprizakovano. Na grobu se je poslovil od njega prijatelj kapelan Vesenjak.

Sv. Bolfenk pri Središču. Zadnjo nedeljo so imele vse občine volitev cerkveno-konkurenčnega odbora. Zmagala je Kmettska zveza v razmerju 3:2. Samostojni liberalci so napeli vse sile, da bi prodri, pa jim ni uspelo. Spoznali so, da severni vetrovi iz miškave luknje ne bodo več odločevali. Naš kranjski atek in župan pa so šli — v penzion. Mogoče je, da vložijo rekarz

Prava sredstva lepote, kalera drže, kar obečajo!

že 23 let v vseh deželah preiskušena, hvaljena in priljubljena so prava Elsa-lepota pospešujoča sredstva lekarnarja Feller.

Elsa-obrazna pomada zanesljivo varstvo proti solnčnim peggam, olnčni opelkini, lisam, hrapi koži, odstrani zajedavce, ogre, nabvre in vsakokrvstne nečistosti kože, z velika porcelanasta lončka 25 din.

Elsa-lilijino mlečno milo najmilješe in najfinješe milo lepote! Ideal vseh mil! Popolnoma neškodljivo, se kako dobro peni in je mlečega finega duha. 4 velike kose s pakovanjem in poštino 35 dinarjev.

Elsa-pomada za rast las krepi kožo na glavi, zabranjuje izpadanje, lomljenje in cepljenje las, pruh in prerano osivelost i. t. d. 2 velika porcelanasta lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev. En do-kus zadostuje, da tudi vi rečete:

„TO JE ONO PRAVO!“

Iščite v vseh poslovnicih samo prave Elsa-preparate od lekarnarja Feller.

Kazilčno: Lilijino mleko 6 dinarjev; brkomaz 5 dinarjev; najfinjejsi Hega-puder dr. Klugera v velikih originalnih škatljah 15 dinarjev; najfinjejsi zobni prašek «Hega» v patent-dozah 10 dinarjev; puder za dame v vrečicah 2 din.; zobni prašek v škatljah 3 din.; v vrečicah po 2 din.; sahel (dželava) za perilo 3 din.; šampon za lase 2 din.; rumenilo za obraz 12 pismov, 12 din.; najfinjejsi parfume od 15 din. Italije; cvet za lase 20 din.; Elza-katranovo milo 5 din. Za kazilčne predmete se pakovanje in poština posebej računa. Na te cene se računa sedaj še 5 odstotkov doplatka. Adresirati natančno:

EUGEN V. FELLER, lekarinar, Slubica Donja, Elza trg št 341, Hrvatsko.

NAJBOLJŠE IN NAJCENEJŠE

pa tudi najlepše blago za obleke, kakor suknja, hlačevina, volneno blago, plavina, cefir, šifon, platno, izgotovljene obleke, srajce, predpasniki, nogavice, robci, odeje i.t.d. se dobri pri

J. ŠOŠTARIČ - MARIBOR
Aleksandrova cesta 13.

Zobotehniški atelje Reich Rudolf, Ptuj

se je preselil v

Prešernovo ulico 6, I. nadstr.

Hotel Osterberger. 1093

Proda se posestvo

V najem se išče valčni mlin v dobrem s 6 orali zemlje, vse o zoli hiše, eno uro od Celja, z gospodarskim plosnjem. Hiša v najboljšem stanju, v kateri se nahaja dobro idoča trgovina s tržnikom in pripravljenimi gostilniškimi prostori. Izve se v upravi Slov. Gospodarja. 1090

Motor na bencin 8 konjskih sil tudi za pogon poljedelskih strojev proda za 40.00 K

Lebarič, Zg. Sv. Kungota. 1101

Pozor mlinarji!

Dober mlinski kamen (gorjak) za črno mlenje, 10 col. lebeli, 36 col. širok, je na prodaj Pavel Pitčer, Ptuj za postajo. 1047

1000 kron

dobi, kdor mi pribabi stanovanje, z soli in kuhinjko, v okolici Maribora. Pod 11c6 na upravo lista. 1106 3-1

Pridna dekla

se išče. Naslov v upravnosti. 1111 2-1

Občni zbor

cerkvene stavne družbe v Sov. Bistrici se vrši na Štefanovo ob 3 popoldne v župnišču. Pri neslepčnosti radi pre alega števila družbenikov se vrši pol ure pozneje občni zbor z istim dnevnim redom. Načelništvo. 1104

Velika izbira vsakovrste nega zimskega blaga. Gotove površinke od 300 Din. in druga manufaktura najceneje pr

J. TRPIN 950
Maribor, Glavni trg 17.

1097

1112 Načelništvo.

Redka priložnost.

Dobro idoča trgovina mešanega blaga z lepim poslopjem v zelo prometnem okraju ob državni cesti se radlji družinske razmer takoj proda. Vzame se tudi družnik ali pa malo posestvo v računu. Vpraša se v upravi Slov. Gospodarja. 1097

1112 Načelništvo.

Išče se posojilo

po K 700.000 na vrednostno

posestvo K 1.500.000 proti vključi

bi na I. mesto, 10%, obresti,

prostim stanovanje in po kurzni

veljivi računjenje. Porudbe pod

Sigurnoste na upravo lista.

Lape suhe gobe

kupuje po najboljši ceni Franc Petelin, Zg. Polskava. 59

Proda se posestvo

pol ure od železniške postaje Sv. Jurij ob j. ž obstoječe iz gospodarskega poslopja, njiv, travnikov, sadonosnika, vino-grada in velikega gozda. Nad eden oral že lep smrekov nasad. V grodu je prvo vrstna ruda za mlinske kamne, več kamencov in kamenov za različno mlenje. Cena se izve v Šibeniku št 22, Sv. Juri ob j. ž. 108 3-1

Posvetitev družin presv. Srcu Jezusovemu. To

I. zv. knjižnice presv. Srca, ki vsebuje način posvetitve

družin in razne molitve. Stane s poštino vred D 1.3

Naroči se v Tiskarni so. Cirila v Mariboru. — Resno

življenja. To je 3. zvezek knjižnice presv. Srca. Ta knj

žica je pravi kažipot k Bogu v rekih in zgledih, ima

mično vsebino. Stane s poštino vred D 1.30. Naroči

v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Premišljevanje

božjem Srcu Jezusovem. Spisal p. M. H. Obseg 33

izredno lepih in ljubkih premišljevanj na 173 straneh.

platno vezana stane s poštino vred D 5.20. Dobi se

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Pisarniški beležni

čedlar za leto 1923. Jako ličen in praktičen. Stane s po

štino vred D 9.25. Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Sv. opravilo javne službe božje za lav. škofijo

na razpolago samo 1 izvod popolnoma v usnje veza

Stane s poštino vred 17 dinarjev. Dobi se v tiskar

sv. Cirila v Mariboru. — Slovenska ženska v dobi n

rodnega preporoda. Jako zanimiva knjiga. Stane s po

štino vred 11 dinarjev. Kupi se v Tiskarni sv. Cirila

Mariboru. — Jugoslovanski Piemont. Zgodovina Srb

od Črnega Jurija do kralja Petra. Stane s poštino vred

8 dinarjev. — Lectiones infra s. Joseph, s. Ioannis I

ss. Ap. Petri et Pauli. Kot pripomoček tistim, ki še ima

staro brevirje. Stane komad s poštino vred 1 dina

Kupi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Pastirček pase čredico. 12 veselih božičnih ljudsk

pesni za mešani zbor. Kdo želi biti veselo ganjen z b

žične praznike, naj seže po teh napevih. Cena 5 dinarj

brez poštine. Naročila sprejema Fr. Rozman, organist, V

lika Nedelja.

Cenjenim naročnikom vladno javimo, da stane

leto 1923 »Slov. Gospodar«:

za celo leto 25 dinarjev,

za pol leta 12.50 dinarjev,

za četr leta 7 dinarjev.

Agitirajte za naš list od osebe do osebe, da se števi

naročnikov zopet zviša za novih 6000, kakor lani. Pose

no agitacijo za list razvijemo še le v decembri.

Upravnštvo.

LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

pri „Belem volu“

sprejema hranične vloge in jih obrestuje počenši s 1. januarjem 1923 po:

5% brez odpovedi, 5½% proti enomesecni odpovedi, 6% proti trimesecni odpovedi.

Večje in stalnejše vloge po 6½% ozioroma po dogovoru

od dneva vloge do dneva dviga. Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica sama.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

in 11c9

SREČNO NOVO LETO

želim vsem svojim odjemalcem in se priporočam.
JARC JOSIP, trgovec, Sv. Marjeta na Drav. polju.

VESELE PRAZNIKE

in 11c9

SREČNO NOVO LETO

želi vsem svojim odjemalcem trgovina
JOŽEF HERMAN, Očeslavci pri Radgenci.

Odklikovan z zlato kolajno na Mariborski obrtni rastavi
22. sept. 1922.

Čitajte in berite!

Spodaj podpisana naznanjava slov. občinstvu, da sva ustovnila novo tovarno za izdelovanje in popravljanje vseh vrst poljedelskih strojev. Tovarna je oziroma z modernimi stroji, kakor tudi zapošljena z iskušenimi strojnimi ključavnicari, tako da sva zmožna sprejemati vsa najtežavejša popravila in vsa v to stroku spadajoča dela. Zraven še imava dobro vpeljano mizarstvo z modernimi stroji za vsakovrstno pohištvo in stavbe. Sprejemava tudi vsa mlinska dela. Točna in solidna postrežba, kakor tudi po znižanih cenah. Se vladno priporočava

J. Pučko & Kosta, Budina - Ptuj.
5 minut od Ptujskega živinskoga sejmišča.

Posojilnica v Celju

Celje, Narodni dom, v pritličju na oglu

Obrestuje od 1. januarja 1923 vse vloge po čistih

5% dnevno razpoložljivo

5½ proti 30 dnevni odpovedi

6% proti 90 dnevni odpovedi.

Vloge denarnih zavodov in večje stalne vloge po posebnem dogovoru više ter plačuje sama rentni in invalidski davek. Obresti se racunajo od vseh vlog od dne vloge do dne dviga.

Stanje hraničnih vlog K 64,000.000.